

ה. אלו שאינן מביאות:

המפלת שפיר מלא מים, מלא דם, מלא גנינים;
המפלת כמין דגים, וחגבים, שקצים, ורמשים;
המפלת יום ארבעים, ויוצא דפן.
§ 1 % 1 מחיב ביוצא דפן.

ו. המפלת אור לשמונים ואחד –
§ 2/3 % פוטרין מן הקרבן;
§ 3/4 מחיבים.

אמרו § 3/4 מחיבים. § 2/3 מה שנה אור לשמונים ואחד מיום שמונים ואחד?
אם שנה לו לטמאה, לא שנה לו לקרבן?
אמרו להם § 2/3 לא,
אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד,
שכן יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן;
תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד,
שלא יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן?
אמרו להן § 3/4
והרי המפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת תוכיח,
שלא יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן,
וחיבת בקרבן.

אמרו להם § 2/3 לא,
אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת,
שאף על פי שאינו ראוי לקרבן יחיד,
ראוי לקרבן צבור;
תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד,
שאין הלילה ראוי לא לקרבן יחיד ולא לקרבן צבור?
הדמים אינן מוכיחין,
שהמפלת בתוך מלאת –
דמיה טמאין, ופטורה מן הקרבן.

ז. האשה שיש עליה ספק חמש זיבות וספק חמש לדות
- מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים,
ואין השאר עליה חובה.
חמש לדות ודאות, חמש זיבות ודאות –
מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים,
והשאר עליה חובה.

מעשה שעמדו קנים בירושלים בדינרי זהב.
אמר § 1 % 1 § 1/2 המעון הזה!
לא אליו הלילה, עד שיהו בדינרין.
נכנס לבית דין, ולמד:
האשה שיש עליה חמש לדות ודאות, חמש זיבות ודאות -
מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים,
ואין השאר עליה חובה.
ועמדו קנים בו ביום ברבעתים.

...

א. ארבעה מחסרי כפורים,
וארבעה מביאין על הזדון כשנגה.

א. של שים נשש כרתות בתורה:
הבא על האם, ועל אשת האב, ועל הפלה;
הבא על הזכור, ועל הבהמה,
ואשה המביאה את הבהמה עליה;
הבא על אשה ובתה, ועל אשת איש;
הבא על אחותו, ועל אחות אביו,
ועל אחות אמו, ועל אחות אשתו,
ועל אשת אחיו, ועל אשת אחי אביו, ועל הנדה;
המגדף, והעובד עבודה זרה,
והנותן מזרעו למלך, ובעל אוב;
המחלל את השבת;
וטמא שאכל את הקדש, והבא למקדש טמא;
האוכל חלב, ודם, נותר, ופגול;
השוחט והמעלה בחוץ;
האוכל חמץ בפסח,
והאוכל והעושה מלאכה ביום הכפורים;
המפטם את השמן, והמפטם את הקטרת,
והסך בשמן המשחה;
הפסח והמילה במצות עשה.

ב. על אלו חיבים על זדונם כרת, ועל שגגתם חטאת,
ועל לא הודע שלהן אשם תלוי,
חוץ מן המטמא מקדש וקדשו,
מפני שהוא בעולה ויורד;
דברי § 2/3
§ 1/2 אומרים:
אף המגדף, שנגמר (במדבר טו, כט)
"תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה" –
יצא מגדף, שאינו עושה מעשה.

ג. יש מביאות קרבן ונאכל,
ויש מביאות ואינו נאכל,
ויש שאינן מביאות.
אלו מביאות קרבן ונאכל:
המפלת כמין בהמה, חיה, ועוף;
דברי § 2/3
§ 1/2 אומרים:
עד שיהא בו מצורת האדם.

המפלת סנדל, או שליא, ושפיר מרקם,
והיוצא מחתך.
וכן שפחה שהפילה - מביאה קרבן ונאכל.

ד. אלו מביאות ואינו נאכל:
המפלת, ואין ידוע מה הפילה;
וכן שתי נשים שהפילו,
אחת ממין פטור ואחת ממין חובה.
אמר § 2/3 אימתי?
בזמן שהלכו זו למזרח וזו למערב.
אבל אם היו שתיהן עומדות כאחת –
מביאות קרבן ונאכל.

כל העריות מפרשות, ומה שיור?
אין לנו, אלא שחציה שפחה וחציה בת חרין.

- ו. כל העריות:
אחד גדול ואחד קטן -
הקטן פטור;
אחד ער ואחד ישן -
הישן פטור.
אחד שוגג ואחד מזיד -
השוגג בחטאת והמזיד בהכרת.

- אלו הן מחסרי כפורים:
הזב, והזבה, והיולדת, והמצרע.
ג. חמשה מביאין קרבן אחד על עברות הרבה,
וחמשה מביאים קרבן עולה ויורד.

- א. אמרו לו: "אכלת חלב" -
מביא חטאת.
עד אומר: "אכל", ועד אומר: "לא אכל",
אשה אומרת: "אכל" ואשה אומרת: "לא אכל" -
מביא אשם תלוי.
עד אומר: "אכל", והוא אומר: "לא אכלתי" - פטור.
שנים אומרים: "אכל", והוא אומר: "לא אכלתי" -
מחיב.

- אלו מביאין קרבן אחד על עברות הרבה:
הבא על השפחה ביאות הרבה,
ונזיר שנטמא טמאות הרבה,
והמקנא לאשתו על ידי אנשים הרבה,
ומצרע שנתנגע נגעים הרבה.
הביא צפריו ונתנגע -
לא עלו לו, עד שיביא את חטאתו.

- אמר $\frac{5}{3}$ $\frac{5}{3}$:
אם הביאוהו שנים למיתה חמורה,
לא יביאוהו לקרבן הקל?
אמרו לו:
מה אם ירצה לומר: "מזיד הייתי".
ב. אכל חלב וחלב בהעלם אחד -
אינו חיב אלא חטאת אחת.
אכל חלב ודם ונותר ופגול בהעלם אחד -
חיב על כל אחד ואחד.
זה חמר במינין הרבה ממין אחד.

- ד. האשה שילדה ולדות הרבה:
הפילה בתוך שמונים נקבה,
וחזרה והפילה בתוך שמונים נקבה,
והמפלת תאומים.
מביאה על הראשון, ואינה מביאה על השני,
מביאה על השלישי, ואינה מביאה על הרביעי.
אלו מביאין קרבן עולה ויורד:
על שמיעת הקול, ועל בטוי שפתים,
ועל טמאת מקדש וקדשיו,
והיולדת, והמצרע.

- ו. חמר במין אחד ממינין הרבה:
שאם אכל כחצי זית, וחזר ואכל כחצי זית
ממין אחד - חיב.
משני מינין - פטור.
ג. נכמה ישהה האוכל?
כאלו אכלן קליות;
דברי $\frac{5}{3}$ $\frac{5}{3}$:
אומרים:
עד שישחה מתחלה ועד סוף כדי אכילת פרס.

- ומה בין השפחה לבין כל העריות?
שלא שותה להן לא בענש ולא בקרבן;
שכל העריות בחטאת, והשפחה באשם;
כל העריות בנקבה, ושפחה בזכר;
כל העריות -
אחד האיש ואחד האשה שוין במכות ובקרבן,
ובשפחה לא השנה את האיש לאשה במכות,
ולא את האשה לאיש בקרבן.
כל העריות עשה בהן את המערה כגומר,
וחיב על כל ביאה וביאה.
זה חמר החמיר בשפחה,
שעשה בה את המזיד כשוגג.

- ה. איזו היא שפחה?
כל שחציה שפחה וחציה בת חרין,
שנאמר (ויקרא יט, כ) "הפחה לא נפדתה",
דברי $\frac{5}{3}$ $\frac{5}{3}$:
אומר:
זו היא שפחה ונדאית.
יש אוכל אכילה אחת,
וחיב עליה ארבע חטאות ואשם אחד:

- דברי $\frac{5}{3}$ $\frac{5}{3}$:
אומר:
זו היא שפחה ונדאית.
אומר:

טמא שאכל את החלב,
והיה נותר מן המקדשים, וביום הכפורים.
אמר: $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
אם היתה שבת והוציאו בפיו - חיב.
אמרו לו: אינו מן השם.

ה. יש בא ביאה אחת, וחיב עליה שש חטאות:
הבא על בתו -
חיב עליה משום בתו, ואחותו,
ואשת אחיו, ואשת אחי אביו,
ואשת איש, ונדה.

והבא על בת בתו -
חיב עליה משום בת בתו, וכלתו, ואחות אשתו,
ואשת אחיו, ואשת אחי אביו,
ואשת איש, ונדה.
אמר: $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
אם עבר הזקן ונשאה -
חיב עליה משום אשת אב.
וכן הבא על בת אשתו, ועל בת בת אשתו.

ז. הבא על חמותו -
חיב עליה משום חמותו, וכלתו, ואחות אשתו,
ואשת אחיו, ואשת אחי אביו, ואשת איש, ונדה.

וכן הבא על אם חמותו, ועל אם חמיו.

אמר: $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
הבא על חמותו -
חיב עליה משום חמותו, ואם חמותו, ואם חמיו.
אמרו לו: שלשתן שם אחד הן.

ז. אמר $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
שאלתי את $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$ $\frac{1}{2} \cdot \frac{3}{4}$ $\frac{1}{2} \cdot \frac{3}{4}$
באטליס של אמאום,
שהלכנו לקח בהמה למשתה! $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$ $\frac{1}{2} \cdot \frac{3}{4}$
הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו,
בהעלם אחד, מהו?
חיב אחת על כלן, או אחת על כל אחת ואחת?
ואמרו לי: לא שמענו.

אבל שמענו:
הבא על חמש נשיו נדות בהעלם אחד -
שהוא חיב על כל אחת ואחת;
ורואין אנו, שהדברים קל וחמר.

ח. ועוד שאלן $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
אבר המדלדל בבהמה מהו?
אמרו לו: לא שמענו.
אבל שמענו באבר המדלדל באדם, שהוא טהור;

שכך היו מבי שחין שבירושלים עושין:
הולך לו ערב פסח אצל הרופא,
וחותכו עד שהוא מניח בו כשעורה,
ותוחבו בסירה, והוא נמשך ממנו,
והלה עושה פסחו, והרופא עושה פסחו;
ורואין אנו שהדברים קל וחמר.

ט. ועוד שאלן $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
השוחט חמשה זבחים בחוץ בהעלם אחד, מהו?
חיב אחת על כלם, או אחת על כל אחד ואחד?
אמרו לו: לא שמענו.

אמר $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה תמחויים
בהעלם אחד -
שהוא חיב על כל אחד ואחד משום מעילה;
ורואה אני שהדברים קל וחמר.

אמר $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
לא כד שאלן $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
אלא: באוכל נותר מחמשה זבחים בהעלם אחד, מהו?
חיב אחת על כלן, או אחת על כל אחד ואחד?
אמרו לו: לא שמענו.

אמר $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה תמחויים
בהעלם אחד -
שהוא חיב על כל אחד ואחד משום מעילה;
ורואה אני שהדברים קל וחמר.

אמר $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
אם הלכה - נקבל,
ואם לדין - יש תשובה!
אמר לו: השב!
אמר לו: לא,
אם אמרת במעילה,
שעשה בה את המאכיל כאוכל, ואת המהנה פנהנה,
צרף המעילה לזמן מרבה;
תאמר בנותר, שאין בו אחד מכל אלו?

י. אמר $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
שאלתי את $\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6}$
העושה מלאכות הרבה בשבתות הרבה
מעין מלאכה אחת בהעלם אחד, מה הוא?
חיב אחת על כלן, או אחת על כל אחת ואחת?
אמר לי: חיב על כל אחת ואחת; מקל וחמר!
ומה אם הנדה, שאין בה תוצאות הרבה וחטאות הרבה,
חיב על כל אחת ואחת -
שבת שיש בה תוצאות הרבה וחטאות הרבה,
אינו דין שיהא חיב על כל אחת ואחת?

אמרתי לו: לא,
אם אמרת בנדה, שיש בה שתי אזהרות:
שהוא מזוהר על הנדה, והנדה מזוהרת עליו;
תאמר בשבת, שאין בה אלא אזהרה אחת?
אמר לי: הבא על הקטנות יוכיח!
שאיין בהן אלא אזהרה אחת, וחיב על כל אחת ואחת.
אמרתי לו: לא,
אם אמרת בבא על הקטנות,
שאף על פי שאין בהן עכשיו, יש בהן לאחר זמן;
תאמר בשבת,
שאיין בה לא עכשיו, ולא לאחר זמן?

אמר לי: הבא על הבהמה יוכיח!

אמרתי לו: הבהמה כשבת.

ג. $\frac{1}{5} \cdot \frac{1}{5} = \frac{1}{25}$ לא נחלקו על דבר שהוא משום שם אחד, שהוא חיב; ועל מה נחלקו?
על דבר שהוא משום שני שמות –
 $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ מחיב חטאת,
 $\frac{1}{5} \cdot \frac{1}{5} = \frac{1}{25}$ פוטר.

א

א. ספק אכל חלב, ספק לא אכל, ואפלו אכל, ספק יש בו כשעור, ספק שאין בו; חלב ושמן לפניו; אכל את אחד מהן, ואין ידוע איזה מהן אכל; אשתו ואחותו עמו בבית; שגג באחת מהן, ואין ידוע באיזו מהן שגג; שבת ויום חל; ועשה מלאכה באחד מהן, ואין ידוע באיזה מהם עשה מביא אשם תלוי.

ב. כשם שאם אכל חלב וחלב בהעלם אחד – אינו חיב אלא חטאת אחת; כך על לא הודע שלהן אינו מביא אלא אשם אחד.

ב

אם היתה ידיעה בנתים: כשם שהוא מביא חטאת על כל אחד ואחד – כך הוא מביא אשם תלוי על כל אחד ואחד.

כשם שאם אכל חלב ודם, נותר ופגול בהעלם אחד – חיב על כל אחד ואחד; כך על לא הודע שלהן מביא אשם תלוי על כל אחד ואחד.

חלב ונותר לפניו; אכל אחד מהם, ואין ידוע איזה מהם אכל; אשתו ונדה ואחותו עמו בבית; שגג באחת מהן, ואין ידוע באיזו מהן שגג; שבת ויום הכפורים; ועשה מלאכה בין השמשות, ואין ידוע באיזה מהם עשה –
 $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ מחיב חטאת;
 $\frac{1}{5} \cdot \frac{1}{5} = \frac{1}{25}$ פוטר.

א. דם שחיטה בבהמה, בחיה, ובעופות, בין טמאים ובין טהורים, דם נחירה, ודם עקור, ודם הקזה, שהנפש יוצאה בו – חיבים עליו.

דם הטחול, דם הלב, דם ביצים, דם דגים, דם חגבים, דם התמצית – אין חיבין עליהן.
 $\frac{1}{5} \cdot \frac{1}{5} = \frac{1}{25}$ מחיב בדם התמצית.

ב. $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ מחיב על ספק מעילות אשם תלוי; פוטרים. ומודה $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$, שאינו מביא את מעילתו עד שתתודע לו, ויביא עמה אשם ודאי.

אמר $\frac{1}{5} \cdot \frac{1}{5} = \frac{1}{25}$: מה לזה מביא שני אשמות? אלא, יביא מעילה וחמשה, ויביא אשם בשתי סלעים, ויאמר: "אם ודאי מעלתי – זו מעילתי, וזה אשמי; ואם ספק – המעות נדבה, והאשם תלוי", שממין שהוא מביא על הודע, מביא על לא הודע.

ג. אמר לו $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ נראים דברין במעילה מעוטה. הרי שבא על ידו ספק מעילה במאה מנה, לא יפה לו שיביא אשם בשתי סלעים, ואל יביא ספק מעילה במאה מנה? הא מודה $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ במעילה מועטת.

אמר $\frac{1}{5} \cdot \frac{1}{5} = \frac{1}{25}$: לא נחלקו על העושה מלאכה בין השמשות – שהוא פטור, שאני אומר; מקצת מלאכה עשה מהיום, ומקצתה למחר; ועל מה נחלקו? על העושה בתוך היום, ואין ידוע אם בשבת עשה, ואם ביום הכפורים עשה; או על העושה, ואין ידוע מעין איזו מלאכה עשה –
 $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ מחיב חטאת;
 $\frac{1}{5} \cdot \frac{1}{5} = \frac{1}{25}$ פוטר.

אמר $\frac{1}{5} \cdot \frac{1}{5} = \frac{1}{25}$: פוטר ה'ה רבי יהושע אף מאשם תלוי.

האשה שהביאה חטאת העוף ספק, אם עד שלא נמלקה נודע לה שילדה ודאי – תעשנה ודאי, שממין שהיא מביאה על לא הודע, מביאה על הודע.

ד. חתיכה של חלין וחתיכה של קדש, אכל אחת מהן, ואין ידוע איזו מהן אכל – פטור.

§ 103. 3. מחיב באשם תלוי. אכל את השנייה – מביא אשם ודאי.

אכל אחד את הראשונה, ובא אחר ואכל את השנייה – זה מביא אשם תלוי, וזה מביא אשם תלוי;

דברי § 103. 3. אומר:

שניהם מביאים אשם אחד. אין שנים מביאים אשם אחד.

ה. חתיכה של חלין וחתיכה של חלב, אכל אחת מהן, ואין ידוע איזו מהן אכל – מביא אשם תלוי.

אכל את השנייה – מביא חטאת.

אכל אחד את הראשונה, ובא אחר ואכל את השנייה – זה מביא אשם תלוי, וזה מביא אשם תלוי.

§ 103. 1. אומר:

שניהם מביאים חטאת אחת. אין שנים מביאים חטאת אחת.

ו. חתיכה של חלב וחתיכה של קדש, אכל את אחת מהן, ואין ידוע איזו מהן אכל – מביא אשם תלוי.

אכל את השנייה – מביא חטאת ואשם ודאי.

אכל אחד את הראשונה, ובא אחר ואכל את השנייה – זה מביא אשם תלוי, וזה מביא אשם תלוי.

§ 103. 1. אומר:

שניהם מביאים חטאת ואשם. אין שנים מביאים חטאת ואשם.

ז. חתיכה של חלב וחתיכה של חלב קדש, אכל את אחת מהן, ואין ידוע איזו מהן אכל – מביא חטאת.

§ 103. 3. אומר:

מביא אשם תלוי. אכל את השנייה – מביא שתי חטאות ואשם ודאי.

אכל אחד את הראשונה, ובא אחר ואכל את השנייה – זה מביא חטאת וזה מביא חטאת.

§ 103. 3. אומר:

זה מביא אשם תלוי, וזה מביא אשם תלוי. § 103. 1. אומר:

זה חטאת, וזה חטאת, ושניהם מביאים אשם אחד. § 103. 6. אומר:

אין שנים מביאים אשם אחד.

ח. חתיכה של חלב וחתיכה של חלב נותר, אכל את אחת מהן, ואין ידוע את איזו מהן אכל – מביא חטאת ואשם תלוי.

אכל את השנייה – מביא של ש חטאות.

אכל אחד את הראשונה, ובא אחר ואכל את השנייה – זה מביא חטאת ואשם תלוי, וזה מביא חטאת ואשם תלוי.

§ 103. 1. אומר:

זה חטאת, וזה חטאת, ושניהם מביאים חטאת אחת. § 103. 6. אומר:

כל חטאת שהיא באה על חטא, אין שנים מביאים אותה.

§

א. המביא אשם תלוי, ונודע לו שלא חטא, אם עד שלא נשחט – יצא וירעה בעדר;

דברי § 103. 6. אומרים:

ירעה עד שיסתאב,

וימכר, ויפלו דמיו לנדבה.

§ 103. 6. אומר: יקרב,

שאם אינו בא על חטא זה, הרי הוא בא על חטא אחר.

אם משנשחט נודע לו –

הדם ישפך, והבשר יצא לבית השרפה.

נזרק הדם – הבשר יאכל.

§ 103. 6. אומר:

אפלו הדם בכוס – יזרק,

והבשר יאכל.

ב. אשם ודאי אינו כן,

אם עד שלא נשחט –

יצא וירעה בעדר;

שנשחט – הרי זה יקבר;

נזרק הדם –

הבשר יצא לבית השרפה.

שור הנסקל אינו כן:

אם עד שלא נסקל –

יצא וירעה בעדר;

משנסקל – מתר בהנאה.

עגלה ערופה אינה כן:

אם עד שלא נערפה –

תצא ותרעה בעדר;

משנערפה – תקבר במקומה,

שעל ספק באה מתחלתה,

כפרה ספקה והלכה לה.

ג. $\frac{5}{8} \cdot \frac{3}{4} = \frac{15}{32}$ אומר:
מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום, ובכל שעה שירצה,
והוא נקרא: אשם חסידים.

אמרו על $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$,
שהיה מתנדב אשם תלוי בכל יום,
חוץ מאחר יום הכפורים יום אחד;
אמר: "המעון הזה!
אלו היו מניחים לי, הייתי מביא,
אלא אומרים לי: "המתן עד שתכנס לספק".

$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ אומרים:
אין מביאין אשם תלוי,
אלא על דבר שזדונו כרת, ושגגתו חטאת.

ד. חיבי חטאות ואשמות ודאין,
שעבר עליהן יום הכפורים –
חיבין להביא לאחר יום הכפורים.
חיבי אשמות תלוין - פטורים.
מי שבא על ידו ספק עברה ביום הכפורים,
אפלו עם חשכה - פטור,
שכל היום מכפר.

ה. האשה שיש עליה חטאת העוף ספק,
שעבר עליה יום הכפורים –
חיבת להביא לאחר יום הכפורים,
מפני שמכשרתה לאכול בזבחים.
חטאת העוף הבאה על ספק:
אם משומלקה נודע לה –
הרי זו תקבר.

ו. המפריש שתי סלעים לאשם,
ולקח בהן שני אילים לאשם:
אם היה אחד מהן יפה שתי סלעים –
יקרב לאשמו,
והשני - ירעה עד שישתאב,
וימכר, ויפלו דמיו לנדבה.

לקח בהן שני אילים לחליו,
אחד יפה שתי סלעים ואחד יפה עשרה זוז,
היפה שתי סלעים - יקרב לאשמו,
והשני - למעילתו.

אחד לאשם ואחד לחליו,
אם היה של אשם יפה שתי סלעים –
יקרב לאשמו,
והשני - למעילתו,
ויביא עמה סלע וחמשה.

ז. המפריש חטאתו, ומת –
לא יביאנה בנו אחריו.
ולא יביאנה מחטא על חטא;
אפלו על חלב שאכל אמש,
לא יביאנה על חלב שאכל היום,
שנאמר (ויקרא ד, כח) "קרבו... על-חטאתו" –
שיהא קרבנו לשם חטאו.

ח. מביאין מהקדש כשבה - שעירה;
מהקדש שעירה - כשבה;
מהקדש כשבה ושעירה - תורין ובגיי יונה;
מהקדש תורין ובגיי יונה - עשירית האיפה.

כיצד?
הפריש לכשבה או לשעירה,
העני - יביא עוף;
העני - יביא עשירית האיפה.
הפריש לעשירית האיפה,
העשיר - יביא עוף;
העשיר - יביא כשבה ושעירה.

הפריש כשבה או שעירה, ונסתאבו –
אם רצה, יביא בדמיהן עוף.
הפריש עוף, ונסתאב –
לא יביא בדמיו עשירית האיפה,
שאין לעוף פדיון.

ט. $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ אומר:
כבשים קודמין לעזים בכל מקום;
יכול מפני שהן מבחרין מהן?
תלמוד לומר (ויקרא ד, לב)
"ואם-כבש יביא קרבנו לחטאת" –
מלמד ששניהם שקולין.

תורין קודמין לבגיי יונה בכל מקום;
יכול מפני שהן מבחרין מהן?
תלמוד לומר (שם יב, ו)
"ובגיי-יונה או-תר לחטאת" –
מלמד ששניהן שקולין.

האב קודם לאם בכל מקום;
יכול שכבוד האב עודף על כבוד האם?
תלמוד לומר (שם יט, ג)
"איש אמו ואביו תיראו" –
מלמד ששניהם שקולים;

אבל אמרו $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$:
האב קודם לאם בכל מקום,
מפני שהוא ואמו חיבין בכבוד אביו.

וכן בתלמוד תורה:
אם זכה הבן לפני הרב –
קודם את האב בכל מקום,
מפני שהוא ואביו חיבין בכבוד רבו.

$$\frac{1}{2} \div \frac{1}{2} = \frac{1}{2} \cdot \frac{2}{2} = \frac{2}{2} = 1$$